

vort vandmiljø. Efter Enhedslistens opfattelse er sprøjtningen helt ude af proportioner med de samfundsmæssige omkostninger, og det vil derfor være velbegrunderet at anvende civil ulydighed over for eventuelle EU-hindringer for en sikring af vort vandmiljø.

En række partier, herunder Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti, har nu også meldt ud, at de på længere sigt er indstillet på et totalforbud mod pesticider.

Spørgeren ønsker at få belyst de faktiske muligheder for at gennemføre et sådant forbud, eller om vort medlemskab i praksis er til hinder herfor og dermed til hinder for en beskyttelse af vort vandmiljø, herunder vort grundvand og vort drikkevand.

Svar (21/4 97)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Danmarks EU-medlemskab er ikke til hinder for de aktuelle danske forbud mod pesticider så længe aktivstofferne i pesticiderne ikke er optaget på EU's positivliste, jf. lovbemærkningerne til forbudsloven fra 1994.

Hvad angår udfasning af alle pesticider kan jeg med henvisning til min besvarelse af spørgsmål nr. S 1951 oplyse, at jeg har bedt Miljøstyrelsen om at inddrage en besvarelse af dette spørgsmål i de igangværende undersøgelser.

Spm. nr. S 1821

Til indenrigsministeren (25/3 97) af:

Else Winther Andersen (V):

»Har ministeren tænkt sig at iværksætte initiativer, og i givet fald hvilke, for at få Københavns Kommune til at leve op til aftalen om kommunens økonomi for 1995?«

Begrundelse

Aftalen mellem regeringen og Københavns Kommune for 1995 indeholder en flerårig genopretningsplan. Af Berlingske Tidende den 24. marts 1997 fremgår det, at Københavns Kommune ikke kan leve op til aftalen. Desuden fremgår det af ministerens egen besvarelse af spørgsmål nr. S 1211, at Københavns Kommune

for 1997 har driftsudgifter for knap 1 mia. kr. over det landsgennemsnitlige udgiftsniveau, der ikke kan henføres til et højere udgiftsbehov.

Svar (14/4 97)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

I aftalen for 1995 med Københavns Kommune indgik som et væsentligt element en genopretningsplan for kommunen. Planen for genopretning var flerårig og indeholdt en kombination af stram udgiftsstyring og omprioritering af de kommunale udgifter, udlægning af sygehusdriften til Hovedstadens Sygehusfællesskab, etablering af et ejendomsselskab med omfattede ejendomssalg til dette selskab (TOR), ejendomssalg herudover og gældsreduktion samt endelig udbud af driftsopgaver.

Som følge af, at Københavns Kommune havde fået dispensation fra den såkaldte kassekreditregel, jf. besvarelsen af spørgsmål nr. S 1818, havde Indenrigsministeriet med udgangspunkt i perioden fra udgangen af 1993 til udgangen af 1995 en særlig tæt overvågning af kommunens økonomi. Således skulle kommunen ved udgangen af hvert af de omfattede kvartaler dokumentere overfor Indenrigsministeriet, at likviditeten opfyldte nogle på forhånd fastsatte måltal. Samtidig med, at kommunen fik imødekommet nogle konkrete lånedispensationsansøgninger blev der yderligere knyttet krav om, at kommunen ved den kvartalsvise indberetning af likviditetstallene til ministeriet afgav ajourførte regnskabsprognoser for 1995.

Ved udgangen af 1995 kunne der med udgangspunkt i hovedsigtet med genopretningsplanen konstateres en forbedring af Københavns Kommunes økonomi, idet kommunen mere end opfyldte de fastsatte måltal, og der var for så vidt angår regnskabet for 1995 tale om et mindreforbrug i forhold til budgettet.

Under hensyn til den konstaterede tilfredsstillende udvikling, især for så vidt angik likviditeten ved udgangen af 1995, fandt ministeriet ikke længere, at der var grundlag for at videreføre overvågningen af kommunens økonomi, og dispensationen for kassekreditreglen bortfaldt samtidig. Indenrigsministeriet har heller ikke efterfølgende haft anledning til tvivl om, hvorvidt Københavns Kommune har kunnet overholde lånebekendtgørelsens likviditetsbestemmelser.